

[Justitsministeren.]

have, maa de udbede sig gennem den paagældende Minister og ikke selv forlange fra den og fra den Embedsmand.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der havde været Slagsmaal i Holbæk i Gaar. Ja, det har der jo været, men Politiet har kunnet magte det; men hvis man ikke havde Uniformsforbudet, kunde et saadant Møde have været uhyre meget større og voldsommere. Det behøver ikke noget Bevis, for det er der ingen, der tvivler om, at der i selve Uniformeringen laa en Ansporing til at lave Optøjer; det havde vi alt for mange Erfaringer for dengang.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har gentagne Gange beskæftiget sig med mine radikale Anskuelse. Ja, jeg har været radikal fra min Ungdom, og jeg er det endnu, og mindst af alt vilde jeg give Haanden til et Arbejde, som gik ud paa at splitte Arbejderklassen her i Danmark og derved forspilde helt eller delvis de uhyre Fremskridt, der i den sidste Mennekealder er sket i Retning af at skaffe Arbejderbefolkningen større politisk Indflydelse, større Oplysning og bedre materielle Livsvilkkaar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen udtale, at han i de Bemærkninger, han har henvendt til mig, paa to Maader har udtalt sig urigtigt. For det første kan det ærede Medlem ikke være uvidende om, at jeg i den Tale, jeg holdt ved Finanslovdebatten, ved første Behandling af Finansloven, har udtalt nøjagtigt, hvad jeg har udtalt ved det Møde, det ærede Medlem sigtede til. For det andet burde det ærede Medlem ikke være uvidende om, at jeg ved den paagældende Lejlighed svarede det ærede Medlem ogsaa paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem dengang stillede mig, og at jeg udtrykkeligt begrundede, ikke min Afstemning, men min Stilling til Overenskomsten med de frivillige Korps dermed, at saaledes som Forholdene paa det paagældende Tidspunkt laa, var det langt at foretrække at have en Overenskomst, naar disse Korps overhovedet eksisterede, end ikke at have nogen Overenskomst. Det ærede Medlem tager altsaa fejl i begge Henseender i de Bemærkninger, han fremsatte til mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har hverken ved den paagældende Lejlighed eller i Dag givet et klart Svar paa mit Spørgsmaal. Nu siger det ærede Medlem, at saaledes som Forholdene dengang laa, var det nødvendigt at have en saadan Overenskomst. Saa maa Situationen have forandret sig til den Dag, da Resolutionen blev vedtaget paa et Møde, hvor det ærede Medlem var en af Indlederne. Jeg vil da gerne stille det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch: mener det ærede Medlem da, at saaledes som Forholdene i Dag ligger, bør Overenskomsten mellem Krigsministeriet og de frivillige Korps opsiges?

Pürschel: Den højtærede Justitsminister har atter i Dag talt som saa stor en Politiker, at det var umuligt at høre ham henne i den Side af Salen, hvor jeg har Plads. Jeg henstiller paa ny til Ministeren at tale saa højt, at Medlemmerne kan høre ham fra deres Pladser.

Den Lov, der her søges fornyet, er i mange Henseender karakteristisk for dette Ministeriums Maade at lovgive paa, idet den indeholder en Udvidelse ud over det begrebsmæssigt nødvendige. Jeg skal ganske se bort fra det Spørgsmaal, om det er rigtigt eller ikke rigtigt at have Uniformsforbud for politiske Sammenslutninger. Det har man mange Steder i Udlandet, men jeg beder den ærede radikale Ordfører oplyse mig om, om man nogen Steder i Udlandet har et Uniformsforbud af *denne* Karakter. Mig bekendt har man kun Forbud med politiske Uniformer, og man har Love med ganske anderledes skarpe Kanter end disse. Der er altsaa ikke givet saa store Muligheder for uheldige Fejlgreb i Administrationen af disse Love, som vi har været udsat for herhjemme.

Det, man ønsker, det, man begrunder, er et Forbud mod politiske Uniformer; det, man laver, er imidlertid et Forbud mod Uniformer overhovedet, hvorved man indkasserer den lille Tillægsgevinst, at man kan ramme noget, som man længe har haft et godt Øje til, og som det kunde være morderlig behageligt at faa Ram paa, men som man ikke kan faa Ram paa, naar man sigter lige paa det.

De frivillige Korps har længe været en Torn i Øjet paa denne Side af Salen, og man har gentagne Gange forsøgt at faa Lov-